

РЕШЕНИЕ

№ 37117

гр. София, 11.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Анастасия Хитова
Ася Тодорова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **8151** по описа за **2025** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). С Решение № 2742 / 21.07.2025 г., постановено по административно-наказателно дело № 20251110205696/2025 г. по описа на Софийския районен съд, с което СРС-НО, 9 - ти състав е потвърдил Електронен фиш (ЕФ) серия К 9778056 на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР).

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от „МЕТТРЕЙД ЦЕНТЪР“ ЕООД, чрез процесуалния представител- адв. Н. Д., с искане да бъде отменено, заедно с потвърдения ЕФ.

Наведените касационни основания са за нарушение на процесуалния и материален закон-чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН. Тяхното осъществяване е аргументирано с доводи, че в електронния фиш, връчен на касатора на 21.03.2025 г., е ангажирана административнонаказателната отговорност на „Меттрейд Център“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], като му е

наложено административно наказание „глоба“. Законодателят правел ясно разграничение между глобата и имуществената санкция като правни институти те били самостоятелно регламентирани и въведени с различни нормативни разпоредби. С налагането на „Меттрейд Център“ ЕООД, ЕИК: [ЕИК] именно на тази административна санкция наказващият орган допуснал съществено нарушение при издаване на ЕФ - самостоятелно основание за неговата отмяна.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител юрк. П. депозира писмено становище за неоснователност на подадената касационна жалба и моли за отхвърлянето ѝ. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а при условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение, заплатено от жалбоподателя.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XII касационен състав като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Оспореното решение е недопустимо, по следните съображения:

Жалбата, по която е образувано производството пред Софийския районен съд, е подадена от „„Меттрейд Център“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя Р. Г. К..

С нея е оспорен ЕФ серия К 9778056 на СДВР за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, в което за субект на административнонаказателна отговорност – като нарушител е посочен Р. Г. К. – законен представител на „„Меттрейд Център“ ЕООД. Приетият по делото ЕФ еднозначно и по несъмнен начин сочи, че с него е ангажирана отговорността на Р. Г. К. чрез налагането на глоба, в качеството му на законен представител на „Меттрейд Център“ ЕООД, чиято собственост е МПС, с което е било извършено установеното нарушение.

Електронният фиш подлежи на обжалване по реда на ЗАНН - чл. 189, ал. 8 от ЗДвП. След като еднозначно в него е посочено наказаното лице-физическото лице Р. Г. К. в качеството на законен представител на дружеството, именно физическото, а не юридическото лице е легитимираният правен субект да го обжалва- чл. 59, ал. 2 ЗАНН. Това принципно положение произтича от

обстоятелството, че санкционният акт може да се обжалва само от лицето, което следва да понесе наложената с него административнонаказателна санкция. В случая физическото лице, посочено в електронния фиш, е и административнонаказателно отговорно, съгласно чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, а не юридическото лице- собственик на автомобила.

В чл. 323 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), вр . чл.84 от ЗАНН са установени правила, регулиращи връщане на недопустимите и нередовните жалби и протести. Тази проверка е за допустимост на жалбата или протеста, както и за тяхната редовност с оглед на изискванията за съдържанието им.

Посочените в НПК предпоставки за връщане обосновават извод, че не могат да бъдат разглеждани от въззивния съд жалби или протести, които са недопустими или които са нередовни. Законодателят не прави разлика между недопустими и нередовни жалби и протести, но доктрината е развила този въпрос и е възприела, че като недопустими се третираат жалби или протести, които са подадени срещу неподлежащ на обжалване съдебен акт; които са подадени извън предвидения в закона срок за обжалването им; както и които са подадени от лице, нямащо право на жалба или протест. Като нередовни се третираат жалби и протести, които не отговарят на предписаното в процесуалния закон съдържание или са неподписани, и нередовността им не е отстранена в срок. Когато жалбата или протестът са нередовни – не отговорят на изискванията за съдържание или не са подписани от подателя, пропускът е отстраним. Съдията-докладчик следва да констатира нередовността и да укаже отстраняването ѝ в предвидения в закона седмодневен срок. При неизпълнение на указанията в законоустановения срок, съдия-докладчик от първоинстанционния или от въззивния съд следва да върне жалбата или протеста с разпореждане. Когато жалбата или протестът са недопустими, няма как да бъде даван срок за отстраняване на недостатъци поради изначалния им порок. Затова съдията- докладчик следва да постанови разпореждане за връщането им.

Съгласно чл. 323, ал. 1, т. 3 от НПК, във вр. с чл. 84, ал. 1 от ЗАНН първоинстанционният съд връща жалбата и протеста, когато не са подадени от лице, което има право на жалба или протест. С оглед спецификите на административнонаказателното производство, районният съд действа като въззивна инстанция и при липса на първоинсанционен съд, той следва да упражни правомощието по чл.323, ал.1 от НПК.

В случая жалбата до СРС не е била подадена от лице, което има право на жалба- ЮЛ „Меттрейд Център“ ЕООД. Този подател е посочен недвусмислено в жалбата до СРС (л.3 по делото на СРС).

От този правен субект и по отношение на него е учредена представителната власт на адв. Н. Д. да осъществи процесуалното представителство пред Софийския районен съд (л.47 по делото на СРС) и въз основа на това пълномощно СРС го е допуснал до участие в проведеното съдебно заседание. Вместо да върне жалбата, с разпореждането от 18.06.2025 г. СРС недопустимо е конституирал за жалбоподател Р. Г. К. – законен представител на „Меттрейд Център“ ЕООД. Същевременно обаче в списъка на призованите лица и призовките по делото за съдебно заседание в качеството на жалбоподател е призовано юридическото „Меттрейд Център“ ЕООД. Съобщението за изготвеното решение също е връчено на дружеството.

Като е постановил решение по недопустимата жалба вместо да я върне, СРС е постановил недопустим съдебен акт, който следва да се обезсили, а делото да се прекрати. За допустимостта на съдебното решение АССГ следи служебно- чл.218, ал.2 от АПК, вр. чл.63в от ЗАНН и разпоредбата на чл. 221, ал. 3 от АПК е приложима в производствата по чл. 63в от ЗАНН. Забраната за влошаване на положението на обжалващия, не предпоставя недопустимост за осъществяване на правомощията на контролиращата инстанция- АССГ, а само създава забрана за изменение на съдебния акт, което не е в негова полза. В случая жалбата до СРС не е произвела суспензивно действие и ЕФ е влязъл в сила с изтичането на срока за обжалването му по чл.59, ал.2 от ЗАНН. Не е възможно подателят да претендира настъпване на ефект от права, които не е имал изобщо- жалбата до СРС е подадена от лице, което няма право на такава. Недоустимостта на жалбата настъпва не чрез правната преценка на съда, до който е подадена, или контролиращия такъв, а по силата на закона.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК, вр.чл.63д, ал.1, предл. 2-ро ЗАНН, своевременно заявеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да бъде уважено. При съобразяване с предмета на делото и осъществяването защита, АССГ определя възнаграждението в минималния размер, установен в чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ- 130 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 3, предл. първо от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 2742 / 21.07.2025 г., постановено по административно-наказателно дело

№ 20251110205696/2025 г. по описа на Софийския районен съд.

ПРЕКРАТЯВА ДЕЛОТО.

ОСЪЖДА „Меттрейд Център“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК] да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата от 130 (сто и тридесет) лева, разноси по делото.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: